

відображати на субрахунку 6413 «Розрахунки за депозитними сумами». На ньому ведеться облік депозитних сум, зокрема надходження депозитних сум, отриманих у тимчасове розпорядження та належних до повернення або перерахування за призначенням із настанням відповідних умов, а також повернення або перерахування за належністю депозитних сум.

В жодному разі бюджетна установа не має права визнавати отримане забезпечення тендерної пропозиції або забезпечення виконання договору в грошовому виразі власними надходженнями, і в разі настання випадку, що передбачає його неповернення до надавача, отриману суму слід перерахувати в дохід відповідного бюджету.

Література

1. Закон України «Про публічні закупівлі» від 25 грудня 2015 року №922-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19>

2. Порядок застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі: затверджений наказом МФУ від 29.12.2015 р. № 1219. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0085-16>

3. Про затвердження Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі: затверджений наказом МФУ від 31.12.2013 р. № 1203. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14>

4. Цивільний кодекс України. Верховна Рада України; Кодекс від 16.01.2003 № 435-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

УДК 631.1

Павлік І.Є.,
аспірант кафедри обліку і аудиту,
Львівський національний університет імені Івана Франка

ДОСВІД ОБЛІКОВОЇ ПРАКТИКИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ НА ПРИКЛАДІ ВИДАНЬ ЄВГЕНА АРХИПЕНКА

Основними джерелами досвіду облікової практики у сільському господарстві є звітні дані українських підприємницьких структур, які вели облік і складали звітність рідною мовою, що було можливим на території західноукраїнських земель. Вагомий внесок в розвиток української сільськогосподарської науки в першій третині ХХ ст. зробив Є. Архипенко.

Архипенко Євген Порфирівич (1884-1959) – політичний і державний діяч, агроном, видавець. Навчався в Електротехнічному Інституті Петербурга (1906-08), Петровській сільськогосподарській академії. Після революційних подій і окупації Наддніпрянщини більшовиками 1921 емігрував до Львова, викладав в Українському таємному університеті теорію та практику кооперації [1, с.153].

Варто зазначити, що праці Євгена Архипенка мали, насамперед, практичне спрямування та слугували порадином для осіб, які займалися сільським господарством. Водночас, такі поради мають цінність з точки зору історії бухгалтерського обліку та здійснення облікової практики у сільському господарстві. У цьому контексті важливим є ілюстрований господарський календар «Приятель господаря», який містив додаток «Практичний господарський порадинок» і видавався кожного року у видавництві Сільський світ за редакцією Євгена Архипенка. Так, в календарі за 1931 було опубліковано таблиці під назвою «Моє рахівництво». Як впливає з аналізу цих таблиць, їх створення мало за мету полегшити здійснення обліку людьми, які займалися сільським господарством.

В таблиці серед іншого зазначалась така інформація: «Стан майна на 1 січня 1931 року». Таблиця була поділена на 4 блоки, а саме:

I. «Земля», де вказувались різні види земельних ділянок, їхній розмір і вартість.

II. «Забудовання». У цьому блоці зазначались різні види нерухомого майна, які були у власності господаря та їх вартість.

III. «Живий реманент», де зазначалась кількість худоби та птиці, яка була у власності господаря, а також їх вартість.

IV. «Мертвий реманент». У цьому блоці зазначалась інформацію про кількісні та вартісні показники рухомого майна господаря, зокрема плуги, борони, сівалки, січкарні тощо.

Іншими даними, які обліковувались в таблиці, була інформація про біологічні активи тваринництва та рослинництва, зокрема:

- кількість засіяних, зібраних та намолотих зернових культур. Зазначалась інформація про кількість засіяного зерна, місце, де воно було посіяно, кількість зібраного та намолотого зерна. Позначення днів засіву, намолоту та збору врожаю, а також показників про отриманий врожай за минулий рік давала змогу господарю порівнювати отриманий обсяг врожаю у поточному році та минулому році, що мало важливе практичне значення з точки зору оптимізації ведення сільського господарства;

- інформація про удій молока, де відображалась інформація про кількість надоєного молока у ранковий, обідній та вечірній періоди;

- прибуток живого реманенту та вибуток живого реманенту, тобто інформація про набуту у власність та втрачену кількість коней, худоби, овець та свиней, де серед іншого вказувалась інформація про спосіб набуття тварин у власність та причини втрати. В таблицях також зазначалась інформація про парування, тобто запліднення сільськогосподарських тварин, якими володів господар [2].

Безумовно, в таблицях також відображалась інформація про грошові рахунки господаря, а саме кількість отриманих та витрачених грошових коштів. Обрахунок вівся у золоті та сріблі.

В цілому, проаналізована таблиця вказує на її велике значення для цілей обліку при веденні сільського господарства, зокрема цьому слугує її детальний виклад усіх об'єктів обліку, які мають значення для ведення сільського господарства, а також структурованість побудови цих таблиць.

Література

1. Швець В. Архипенко Євген: Енциклопедія. / Львівський національний університет імені Івана Франка : в 2 т. Т.І : А-К. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011.

2. «Приятель Господаря» ілюстрований господарський календар на 1927 рік. З практичним додатком «Практичний господарський поради́ник» з багатьма малюнками в тексті / уложили найвизначніші укр. агрономічні сили за участю «Спілки Українських Агрономів»; за ред. агр. Є[вгена] Архипенка. — Київ ; Львів : Сільський Світ. Черенками друк. Ставропиг. Ін-ту, 1927.

УДК 631.16:658.153

Пеняк Ю.С.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку та оподаткування,
ХННІ ДВНЗ «Університет банківської справи»,

Данильчук І.В.,

бухгалтер приватного підприємства «ЛІМС»

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

В умовах ринкової економіки суб'єкти господарювання в межах чинного законодавства вільні у виборі покупців, обсягів реалізації продукції, формуванні кредитної та інкасаційної політики. Це потребує свідомого оперативного впливу з метою надання процесу утворення дебіторської заборгованості визначеної спрямованості й одержання бажаних результатів. Тому, об'єктивною умовою підприємницької діяльності підприємств є